

være meget betydelig, samtidig med at Flytningen ikke var af uvæsentlig Betydning for Jærnbanedriften. Dette Ting sluttede sig der til Regeringens Anskuelse. Tingets Beslutning er nu taget to Gange ved 3dje Behandling, en Gang ved en eneste Behandling og en Gang efter at der har foreligget Indstilling fra Fællesudvalg. Det forekommer mig saaledes, at derved maatte Tingets Stilling ved denne eneste Behandling være givet, at der ingen Grund er for det til at fravige dette Standpunkt, eftersom der intet som helst nyt er fremkommet. Derfor har Udvalgets Flertal ment at burde tilraade Tinget at vende tilbage til den Beslutning, det tog i Gaar, hvilket jeg herved skal tillade mig at indstille til det ærede Ting.

J. Pedersen: I Modsetning til den ærede Ordfører vil jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme imod det stillede Endringsforslag og derimod vedtage det foreliggende Lovforslag i den Stikelse, hvort det er kommet til os fra det andet Ting. Det vilde vist være ganske unyttigt og — jeg kan tilføje — i ikke ringe Grad være uvelkomment, om jeg vilde forsøge paa at give en længere Motivering af dette mit Standpunkt. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at den Afgørelse af Sagen, som nu foreligger i Forslaget, som det er kommet fra Folketinget, utvivlsomt er den hensigtsmæssigste for den paagældende Egn, baade for By og Land — det har jo heller ikke manglet paa Andragender og Henvendelser til Rigsdagen i denne Retning — samt fremdeles, at denne Afgørelse sikkert ogsaa har sin Interesse for Statsbanerne, og, naar man ser bort fra Befolkningen, ligeledes vil være den fordelagtigste og hensigtsmæssigste for Staten. Men dertil kommer, at det dog vil være overmaade usikkert, om man en Gang kunde komme til Ende med denne Sag. Det andet Ting har med en usædvanlig Enstemmighed fastholdt den Afgørelse, her foreligger, og jeg kan derfor ikke sige andet, end at man lettest vil kunne komme til en enstemmig Beslutning af Rigsdagen, naar man fra dette Tings Side for en enkelt Gang kunde se bort fra de stærke Fordringer til Konsjens og ensartet Optraeden, som undertiden kunne være overmaade prisværdige, men som, naar de føres saa vidt, som de i dette Tilfælde synes at skulle føres, kunne have til Følge, at der, om jeg saa maa sige, lægges sig en Usmagt over Arbejdet, og at det hele svulmer og visner og gaar en højst uheldig Afslutning. Jeg skal altsaa anbefale, at man stemmer imod det foreliggende En-

dringsforslag og afgør denne Sag med at vedtage Lovforslaget, som det foreligger.

Da ingen yderligere ønskede Ordet, afsluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag af Udvalgets Flertal (Ablefeldt, Jacobsen, Moltke, Rump og Steel):

Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov
om
en Udvidelse af Statsbanestationen
ved Viborg.

Indenrigsministeriet bemyndiges til at foretage en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg. Af Statskassen kan i dette Djemed udredes et Beløb af 220,000 Kr. foruden de fornødne Summer til Dækning af Udgifterne ved Grunderhvervelsen, paa hvilken Bestemmelserne i Lov Nr. 57 af 12te April 1889 §§ 1 og 2 komme til Anvendelse.

Beløbet stilles til Raadighed i Finansaaaret 1893 - 94.

vedtoges med 29 Stemmer mod 16.

Formanden: Nu foreligger altsaa Lovforslaget i forskellige Affattelser i hvert af Tingene.

J. Pedersen: For dog ikke at undlade et sidste Forsøg paa at komme til Forstaelse i denne Sag, vil jeg tillade mig at foreslaa, at Landstinget foreslanger Sagen henvist til Behandling i et Fællesudvalg med Forslag om, at dette skal bestaa af 18 Medlemmer, 9 fra hvert Ting.

Ordføreren (Rump): Jeg vil tillade mig at udtale, at jeg helst havde set, at dette Forslag ikke var fremkommet. Jeg kan nemlig ikke se, at det skulde kunne gøre nogen Nytte, medmindre det ærede Medlem skulde kunne faa sine Meningsfæller i det andet Ting til at gaa en anden Vej og frasalde deres Standpunkt; men rimeligt er, at det vil være baade Tids- og Arbejdsplid at vedtage Forslaget. Lovforslaget har en Gang tidligere været Genstand for Behandling i Fællesudvalg, uden at det førte til noget Resultat. Jeg vil dog ikke stemme mod det ærede Medlems Forslag, men vil for mit Bedkommende afholde mig fra at stemme.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.